

บทที่ 3
ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคลตามแนวโรเจอร์สที่มีต่อความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ โดยมีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. ความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ จะมีระดับลดลง ภายหลังจากได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวของโรเจอร์ส

2. ความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวของโรเจอร์ส จะมีระดับต่ำกว่าความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ที่ไม่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคลตามแนวของโรเจอร์ส

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดความวิตกกังวล โดยการทดสอบก่อนและหลังการเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคลตามแนวโรเจอร์ส ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลองด้วยการทดสอบค่าที

คะแนนจากแบบวัด ความวิตกกังวล	กลุ่มทดลอง (n=8)		กลุ่มควบคุม (n=8)		การทดสอบค่าที (t - test)
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. STAI Form Y-1	60.38	8.25	52.38	11.38	1.61
2. STAI Form Y-2	61.63	7.05	58.25	9.62	.80
3. Total	122.00	12.28	110.63	19.96	1.37

$t .05, 14 = 2.145$ ทดสอบ 2 ทาง

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (t - test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งในความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ (STAI Form Y-1) ความวิตกกังวลประจำตัว (STAI Form Y-2) และความวิตกกังวลโดยรวม

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกส่งเกินทางเพศในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนและหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที

คะแนนจากแบบวัด ความวิตกกังวล	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		การทดสอบค่าที (t - test)
	(n=8)		(n=8)		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.STAI Form Y - 1	60.38	8.25	37.38	5.78	8.21*
2.STAI Form Y - 2	61.63	7.05	46.88	9.61	3.98*
3.Total	122.00	12.28	84.25	13.29	7.57*

$P^* < .05$ (t .05 , 7 = 1.895 ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (t - test) ปรากฏว่าในกลุ่มทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวล ลดลงในระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกส่งเกินทางเพศกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนและหลังการทดลองด้วยการทดสอบค่าที

คะแนนจากแบบวัด ความวิตกกังวล	ก่อนการทดลอง (n=8)		หลังการทดลอง (n=8)		การทดสอบค่าที (t - test)
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.STAI Form Y - 1	52.38	11.38	56.38	8.31	1.71
2.STAI Form Y - 2	58.25	9.62	54.75	7.36	2.12*
3.Total	110.63	19.96	111.13	14.31	.15

$P^* < .05$ (t .05, 7 = 1.895 ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (t - test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ (STAI Form Y - 1) และความวิตกกังวลโดยรวมของเด็กหญิงที่ถูกส่งเกินทางเพศ กลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลประจำตัว (STAI Form Y - 2) ในระยะก่อนและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลของเด็กหญิงที่ถูกส่งเกินทางเพศกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที่

คะแนนจากแบบวัด ความวิตกกังวล	กลุ่มทดลอง (n=8)		กลุ่มควบคุม (n=8)		การทดสอบค่าที่ (t- test)
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.STAI FormY- 1	37.38	5.78	56.38	8.31	5.31*
2.STAI Form Y-2	46.88	9.61	54.75	7.36	1.84*
3.Total	84.25	13.29	111.13	14.31	3.89*

$P^* < .05$ (t .05, 14 = 1.761 ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 7 แสดงผลการทดสอบด้วยการทดสอบค่าที่ (t- test) ปรากฏว่าในระยะหลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ (STAI Form Y- 1) ความวิตกกังวลประจำตัว (STAI Form Y- 2) และความวิตกกังวลโดยรวมของกลุ่มทดลองมีค่าต่ำกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย